

Перший вінок

Олена Пчілка

На працю нашу уважати
Не вам, славутнії митці!
Ваш суд не має осягати
Спробунки нашої отсі.

Для душ несміливих, лагідних
Ми теє слово подаєм, –
І в їх, у сестер наших рідних,
Покличем слово навзаєм.

Задосить довго нишком тліла
Та іскра божого огню, –
Нехай спалахне, щоб горіла!
Нехай оглянуться на ню!

Одна фіалочка схована
Єсть незамітна у гаю, –
Лиш з гуртом сестер поєднана,
Знаймує дух, цноту свою.

До спілки ж, сестри! В нашім гаю
Вінки ми праці пов'ємо –
І на користь рідного краю
Жіноче серце віддамо!